

Reménytelen f?nyeremény?

2018 augusztus 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A „kincses” orosz cirkálót 1905-ben a japánok küldték a hullámsírba.

Dél-Korea partjainál – ha hihetünk a két héttel ezel?tt tett bejelentésnek – a tenger mélyén rábukkantak az eddigi legnagyobb kincset rejt? hajóra. Az orosz Dmitrij Donszkoj cirkáló mintegy 130 milliárd dollár érték? rakománnyal 1905-ben japán ágyút?z következtében merült a mélybe. A baj csak az a hírrel, hogy az elmúlt évtizedekben már kétszer közölték: meglették a mesés kincseket szállító hajót.

Kétszáz tonna aranypénz, 5500 páncélrekesz tele aranyrúddal. Ez aztán olyan f?nyeremény, amelyet a kincskeres?k legszebb álmukban láthattak, ugyanis a világtörténelemben ilyen értékekre a tenger mélyén még sohasem leltek. A Shinil Group – egy kezd? dél-koreai kis cég kanadai és brit résztvev?kkel – sz?uli nemzetközi sajtóértekezletén határtalan öröm érz?dött. Ha ennek a kincsnek csupán töredékét felhozzák, mindannyian dollármilliárdosok lesznek.

A dél-koreai Ulleungdo-szigett?l két kilométerre, a tengerszintt?l 430 méter mélyen két mini-tengeralattjáróval bukkantak rá a cirkáló maradványaira. A hadihajóról képeket is készítettek, az egyiken jól látszik a cirill bet?s, fémb?l készült felirat: Dmitrij Donszkoj. „Az ágyút?zben a hajótest súlyosan megsérült, a hajó fara kettétört, de a parancsnoki híd és az egyik oldala viszonylag ép” – adta hírül a Shinil jelentése.

De vajon miért kóborolt távoli vizeken ilyen hihetetlen rakománnyal az orosz hadihajó?

A páncélozott, 5800 tonnás cirkálót 1883-ban bocsátották vízre Szentpétervárott. A vitorlás hajó, amelyet elláttak széntüzelés? g?zer?forrással is, hosszú ideig volt az orosz cári haditengerészet büszkesége. Ám 1905-re, huszonkét évesen már eljárt felette az id?. Az oroszok biztonságosnak hitték, és az 1904–1905-ös orosz–japán háborúban második útjára is elküldték a Távol-Keletre, mégpedig a Vlagyivosztoki haditengerészeti parancsnokságra.

Ez utóbbi útján – 1905. május 27-én – belekeveredett a dönt?nek min?sül? cusimai csatába a Korea és Japán közötti szorosban. A korszer? és gyors japán hadihajók végzetes csapást mértek az orosz hadiflottára. A Dmitrij Donszkoj az éj leple alatt talált egy menekül?utat, leoltott lámpákkal, teljes sebességgel Vlagyivosztok felé tartott. Ám hajnalra a japán hadihajók utolérték. Lebegyev parancsnok a japánok felszólítására sem volt hajlandó megadni magát. A legénység 591 tagjából 61-en, köztük a hadihajó kapitánya életét veszítette, a cirkálót pedig elnyelte a hullámsír. Ha a japánok tudták volna, hogy a Donszkoj milyen kincseket szállít, akkor aligha l?tték volna ripityára. Ez lett volna orosz rész?l a háború folytatására szánt összeg. Hogy valami fogalmunk legyen arról, mit jelent ma 130 milliárd dollár: ez meghaladja a nagy fegyverexport?rök teljes éves bevételét.

Sokan, még orosz történészek is, kételkednek abban, hogy egy lassú, kiöregedett cirkáló gyomrában helyezték volna el a cári birodalom „jöv?jét”. Kirill Kolesnyicsenko, a Távol-Kelettel foglalkozó egyetem professzora szerint kizárt, hogy ennyire esztelen döntést hoztak volna a hajdani vezet?k: „Életveszélyes – legyen akár a legkorszer?bb cirkáló is – egyetlen hadihajón szállítani ilyen vagyont. Ráadásul Oroszország nem szorult rá a tengeri útra, hiszen szárazföldön, Szibérián keresztül vasúton gyorsabban eljuttathatta volna az aranyat Vlagyivosztokba. Ezért fenntartásaimat hangoztatnám a Donszkoj rakományáról.” A Shinil sem tudott bemutatni egyetlen felvételt sem, amely aranyrudakat vagy pénzérméket ábrázolt volna.

A jelenleg érvényes tengerjog szerint az elsüllyedt hajó tulajdonosa – esetünkben Oroszország – ötven százalékban részesül a hajón szállított értékekb?l. A másik fele a roncsokat megtalálót illeti. El?bb fel kell hozni a tengerészek maradványait, és csak utána fordulhatnak a megtalálók kérelemmel az orosz félhez, hogy megkezdhessék a kincsek felhozatalát. Ám a kincskeres?k vezet?je, Csoj Jong-szok hallani sem akar az egyel?re feltételes vagyon Oroszországgal történ? megosztásáról. A dél-koreai startup tesz a nemzetközi tengerjogra, az egész kincset magának követeli. Felajánlott Ulleungdo szigetének tíz százalékot bevételeib?l, amelyb?l többek közt a Donszkoj feltárásáról múzeumot kell létrehozniuk.

Talán higgadt diplomaták meg is gy?zhetik a fiatal vállalkozókat, hogy nem eszik olyan forrón a kását, mint azt ?k hiszik. A baj az, hogy az elmúlt évtizedekben már kétszer is bejelentették a Donszkoj megtalálását. Miért hinnének a Shinilnek? Kétezeregyben a Dong-A Construction dél-koreai cég állt el? ugyanezzel a mondandóval. Aztán rejtélyes körülmények közt cs?dbe jutott anélkül, hogy egyetlen arany pénzérmét is felszínre hozott volna. Két év múlva a szingapúri napilap, a The Straits Time jelentette be, hogy most valóban megvan az elsüllyedt orosz cirkáló. Az egyik dél-koreai egyetem tudóscsoportja talált rá. S?t fotókat is közöltek a hadihajóról, az oceanográfiai intézet szakért?i most azt állítják, hogy a Shinil által közölt képek az ? felvételeik, amelyeket ügyesen montíroztak.

A rejtélyes Shinillel más gond is van. Alapt?kéjük nem több, mint 90 ezer amerikai dollár. Talán ez egy zátonyra futott kisebb hajó kimentésére elegend?, de aligha egy több száz méter mélyen fekv? hadihajó szállítmányának felhozatalához. De erre is van tervük: a dél-koreai cég az ?sszel kriptovalutát akar kibocsájtani, Donszkoj International és Shinil Gold Coin elnevezéssel, amelyeknek darabja tízezer dollár körül lenne. Számos újságíróban megfogalmazódott a kérdés: nem pénzügyi csalás áll-e az egész háttérben, mire összegy?lik egy szép summa, a vezet?k szétszóródnak a szélrózsa minden irányába, és bottal üthetik a nyomukat?

S?t ez olyannyira valós aggodalom, hogy a dél-koreai pénzügyi felügyelet is elkezdett mozgolódni a Shinil-ügyben. Ezt a gyanút támasztja alá, hogy a dél-koreai tengeri és halászati minisztériumhoz semmilyen olyan keresettel nem fordult a szöuli startup cég, hogy további kutatásokat kíván folytatni. Ha ez lenne a helyzet, akkor lététbe kellene helyezni a remélt, megtalálendő összeg tíz százalékát. Csak hát épp 13 milliárd dollárja nincs a Shinilnek.

Így valószínűleg kés?bbre marad annak eldöntése, hogy a XX. század elején a cári udvarban – egy vodkával alaposan átitatott éjszaka után – valakiben tényleg megfogalmazódott-e a gondolat: az orosz tengerész jó tengerész, nem bízunk mi semmit sem vasúti paprikajancsikra, pakoljuk meg a Donszkojt arannyal, amely a fél világot megkerülve majd sikeresen elviszi Vlagyivosztokba.

Aranykoporsó

A kincskereső nem csak a tenger fenekén kutatnak: maradt a szárazföldön is jó pár tonnányi elrejtett arany és drágák?. Az első helyen szokták emlegetni III. Dareiosz perzsa uralkodó eldugott kincseit. Krisztus előtt 334 tájékán, amikor Nagy Sándor macedón király megtámadta Perzsiát, Dareiosz a jelenlegi iráni területen, a hamadani palotában tartózkodott. A legenda szerint az ott lévő kincseit, amelyek minden képzeletet felülmúlhatnak, a közelben rejtette el. Hiába kereste évszázadok múltán Julius Caesar, Marcus Antonius, de még az utolsó iráni sah, Mohammad Reza Pahlavi is, egyikük sem akadt nyomára. Ahogyan Attila hun király koporsóját sem találta meg senki. A sejtés szerint valahol Csongrád és Csépa körül lehet a nyughelye. Az aranykoporsó tele volt kincsekkel. A középkor nagy rejtélye, mi lett a templomosok kincseivel. Utolsó nagymesterük, Jacques de Molay 1307-ben átadta a rend kincseit vejének, Guichard de Beaujeu-nek, aki a Charentay-tól nem messze lévő Arginy várában rejtette el őket. Még egy amerikai elnök, Franklin Delano Rooseveltt is megszállottja volt a William Kidd angol kalózkapitány által elrejtett kincsnek. Ő is, mint számtalan társa a kanadai Új-Skócia Oak szigetén, kereste az eldugott hatalmas vagyont. A kincskereső szerint 1600 méter hosszú és 800 méter széles vájatot kell keresni, amelynek mélyén pihennek a hihetetlen kincsek. Ez elég nagy természeti támpont, eddig mégsem találta meg senki.

Pósa Tibor - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

